

<http://www.luju.ro/facias-cere-modificarea-de-urgenta-a-legilor-pentru-recuperarea-prejudiciilor-suferite-de-statul-roman-in-urma-condamnarilor-la-cedo-inspectia-judiciara-nu-dispune-cercetari-disciplinare-in-cazul-magistratilor-iar-ministerul-finantelor-publice-nu-poate-pr>

FACIAS cere modificarea de urgenta a legilor pentru recuperarea prejudiciilor suferite de statul roman in urma condamnarilor la CEDO: “Inspectia Judiciara nu dispune cercetari disciplinare in cazul magistratilor, iar Ministerul Finantelor Publice nu poate promova actiuni in regres” (Comunicatul)

Scris de L.J. | Data: 06.09.2013 16:20

Fundatia pentru Apararea Cetatenilor Impotriva Abuzurilor Statului (FACIAS), solicita modificarea de urgenta a legilor astfel incat magistratii sa raspunda pentru procesele pierdute la CEDO, iar statul roman sa isi poata recupera prejudiciile. Prin intermediul unui comunicat de presa semnat de directorul executiv **Oana Florea (foto centru)**, FACIAS arata ca statul roman a platit aproape 40 de milioane de euro, in perioada 2005-2012, drept daune, in urma proceselor pierdute la CEDO. Numai in 2012 Ministerul de Finante a achitat aproximativ doua milioane de euro.

FACIAS atrage atentia ca toate dosarele privind magistratii din cauza carora statul a pierdut la CEDO si a fost obligat la plata unor daune de zeci de milioane de euro, ajung la Ministerul Finantelor dupa implinirea termenului de doi ani de prescriptie. In aceste conditii, Inpectia Judiciara nu dispune cercetari disciplinare in cazul magistratilor, iar Ministerul Finantelor Publice nu poate promova actiuni in regres, pentru recuperarea prejudiciilor produse.

Iata comunicatul FACIAS intitulat "Adevaratul motiv pentru care niciun magistrat nu a raspuns vreodata pentru procesele pierdute la CEDO de catre statul roman"

"Fundatia pentru Apararea Cetatenilor Impotriva Abuzurilor Statului (FACIAS) a solicitat din partea institutiilor abilitate clarificari cu privire la cauzele pentru care nimeni nu raspunde sau nu acopera daunele materiale produse statului roman. In fiecare an, Romania plateste despagubiri romanilor, victime ale erorilor judiciare, care au fost nedreptatii de instantele din tara sau carora li s-au incalcat drepturi prevazute in Conventia Europeana a Drepturilor Omului iar justitia romana nu le-a facut dreptate.

Aproximativ 40 de milioane de euro (circa 173.000.000 lei) a platit statul roman in perioada 2005-2012 romanilor care si-au cerut drepturile in fata instantelor europene si care au castigat dosare la CEDO. Astfel, conform unei statistici puse la dispozitie de institutia Agentului guvernamental la CEDO, doar in 2012 Ministerul de Finante a achitat aproximativ 2 milioane de euro (in cifre exacte 1.995.374 euro).

Desigur, in cazul Romaniei, ca si in cel al altor foste tari comuniste, cele mai multe plangeri vizeaza dreptul la proprietate. Insa si mai multe condamnari la CEDO se datoreaza incalcarii de catre justitia romana a dreptului la un proces echitabil, prevazut de art. 6 din Conventie. Cu alte cuvinte, din motive ce tin de instrumentarea cauzei de catre judecatori si procurori.

Conform legii, statul, prin Ministerul Finantelor Publice, are drept de regres impotriva persoanelor care, „prin activitatea lor, cu vinovatie, au determinat obligarea sa la plata sumelor stabilite prin hotarare a Curtii”.

Insa, Consiliul Superior al Magistraturii, garantul independentei justitiei, are competenta de a stabili raspunderea civila, disciplinara sau penala a magistratilor si de a identifica persoana responsabila.

Astfel, teoretic, statul roman si-ar putea recupera sumele platite catre cetatenii care castiga procese la CEDO, prin Ministerul Finantelor Publice, care sesizeaza la randul sau, Inpectia Judiciara din cadrul CSM pentru a verifica daca si cine se face vinovat de condamnarea statului roman la CEDO.

Intr-un raspuns formulat de Inpectia Judiciara la o adresa trimisa de FACIAS, institutia precizeaza: „Inpectia Judiciara a fost sesizata de Ministerul Finantelor Publice pentru a verifica, sub aspect disciplinar, daca judecatorii sau procurorii si-au exercitat functia cu rea-credinta sau grava neglijenta in cauzele in care statul roman a fost condamnat la dspagubiri. (...) s-au efectuat verificari prelabile, inasa nu s-a dispus inceperea cercetarii disciplinare intrucat Inpectia Judiciara a fost sesizata dupa implinirea termenului de prescriptie a angajarii raspunderii disciplinare prevazut de art. 46 alin. 7 din Legea 317/204 privind Consiliul Superior al Mgristraturii” care prevede ca „actiunea disciplinara poate fi exercitata in termen de 30 de zile de la finalizarea cercetarii disciplinare, dar nu mai tarziu de 2 ani de la data la care fapta a fost savarsita”.

In mod evident, toate dosarele ajung pe masa Ministerului Finantelor, si implicit a CSM, dupa implinirea acestui termen de 2 ani daca se tine cont de faptul ca, numai procesul la CEDO dureaza 3-4 ani, iar cetateanul are la dispozitie un termen de 6 luni pentru a se adresa instantei europene.

In aceste conditii, procedura nefiind indeplinita, termenul fiind depasit, Inpectia Judiciara nu dispune cercetari disciplinare in cazul

magistratilor, iar Ministerul Finantelor Publice nu poate promova, conform legii, actiuni in regres, pentru recuperarea prejudiciilor produse, de la cei care le-au produs prin neglijenta sau rea-credinta.

Raspunsul Ministerului Finantelor este explicit: „potrivit dispozitiilor art. 507 Cod procedura penala si art.96 alin. 7 din Legea 303/2004, una dintre conditiile formularii actiunii in regres impotriva judecatorului sau procurorului este ca acesta sa fi actionat cu rea-credinta sau grava neglijenta, iar aceasta cercetare se poate face numai in cadrul unei proceduri penale sau disciplinare. Aceasta situatie de fond se constituie ca o situatie premiza pentru exercitarea actiunii in regres impotriva judecatorului sau procurorului.”

In concluzie, FACIAS atrage atentia asupra necesitatii unor modificari legislative urgente privind procedura de recuperare a sumelor in cauza astfel incat sa existe o mai mare responsabilitate in infaptuirea actului de justitie si posibilitatea reala a recuperarii prejudiciului cauzat statului roman de la persoanele care se fac vinovate”.